

عنوان مقاله:

بررسی امکان استفاده از بقایای کارخانجات قند در کاهش رس قابل پراکنش در خاک

محل انتشار:

اولین همایش ملی فرصت های نوین تولید و اشتغال بخش کشاورزی در شرق کشور (در راستای تحقق اهداف اقتصاد مقاومتی) (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

وجیهه درستکار - استادیار گروه آب و خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی شاهرود

پرینس کردی - دانشجوی گروه آب و خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی شاهرود

خلاصه مقاله:

حجم قابل توجه پسماندهای تولیدی در صنایع مختلف، بشر را با مشکل بازیافت و یا دفع ضایعات در جوامع صنعتی روبه رو ساخته است. تفاله چغندر قند و گل کربنات کلسیم، پسماندهای به جا مانده از کارخانجات تولید قند هستند. هدف از این پژوهش بررسی امکان استفاده از این پسماندها به عنوان ماده اصلاحی برای بهبود وضعیت ساختمانی خاک بوده است. رس قابل پراکنش در آب یکی از شاخص های نشان دهنده تغییرات پایداری ساختمان خاک در حضور انواع مواد اصلاحی می باشد. تفاله چغندر قند و گل کربنات کلسیم در سه سطح صفر، 2 و 5 درصد مورد مطالعه قرار گرفت. نتایج نشان داد که افزودن تفاله چغندر قند و گل کربنات کلسیم سبب افزایش میزان تنفس میکروبی خاک و ماده آلی شد. افزودن تفاله چغندر قند سبب افزایش بیشتر تنفس میکروبی خاک و کربن آلی خاک نسبت به گل کربنات کلسیم شد. تاثیر افزودن گل کربنات کلسیم بر کاهش رس قابل پراکنش خاک بیشتر از تفاله چغندر قند بوده است. همچنین افزایش مقدار اصلاح کننده های مورد استفاده نیز در خاک سبب کاهش رس قابل پراکنش خاک شد. در مجموع می توان نتیجه گرفت که استفاده از تفاله چغندر قند و گل کربنات کلسیم با بهبود وضعیت مواد آلی در خاک های مناطق خشک و نیمه خشک می تواند به بهبود وضعیت ساختمانی خاک نیز کمک نماید.

کلمات کلیدی:

رس قابل پراکنش، ساختمان خاک، ضایعات صنعتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/750973>

